

[Rønholt]

Når det drejer sig om landbrug, er det noget helt andet. Der er man pludselig fra Det Radikale Venstres side parat til stadig væk at fastholde kravet, selv om der ikke er indtjeningsgrundlag, selv om der ikke er eksistensmulighed for det. Man kan altså ikke påtvinge mennesker, at de skal leve af to spande høns og en slibesten. Den tid er altså forbi, hr. Hans Larsen-Ledet. Når selv Dansk Familiebrug har indset det, så burde det også være muligt, at den radikale ordfører kunne indse det.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Hr. Hans Larsen-Ledet følte, at det var uhyggelige toner, der lød. Jeg tror, det hænger sammen med, at hr. Hans Larsen-Ledet kun vil høre de toner, som hr. Hans Larsen-Ledet selv spiller.

Jeg skal da indrømme, at der naturligvis også er dele af dette lovforslag, som vi har sympati for. Udvidelsen fra 2 til 3 ejendomme har Venstre i allerhøjeste grad sympati for. Når konklusionen bliver, som den bliver, er det ud fra en helhedsbetragtning og ud fra nogle af de ting, som jeg nævnte i min ordførertale.

Hr. Hans Larsen-Ledet sagde, at vi ikke ville have loft over antallet af dyreenheder. Her har vi skelet til den udtalelse, der er kommet fra Det Veterinære Sundhedsråd, som siger, at med de kendte besætningsstørrelser er der ingenting, der tyder på, at besætningsstørrelserne i veterinær henseende har nået en grænse, der er kritisk.

Hr. Hans Larsen-Ledet sagde, at vi vil afskære deltidslændmændene, og at det er en fejlurdering. Der er jo ingen, der forhindrer deltidslændmænd i at købe i fri handel. Det, vi siger, er, at når vi nu har den fortrinsstilling – som vi egentlig helst så fjernet, så at en handel mellem to personer ikke kunne angribes, eller der ikke kunne gøres krav på jorden af tredjemand – så mener vi også, at den fortrinvis skal komme dem til gode, som skal ernære sig ved fuldtidslændbrug.

(Kort bemærkning).

Hans Larsen-Ledet (RV):

Hr. Rønholt fortalte mig, at der var løbet meget vand i stranden, siden jeg var formand for husmandsforeningerne, og det er selvfølgelig rigtigt, men det er jo ikke alt; der er også

løbet meget skidt i jorden i den samme periode. Det kan man da ikke andet end give mig ret i er sket.

Men det var det med det forlig, Dansk Familiebrug har lavet med Tolvmandsforeningerne. Det er jeg da udmærket klar over, men jeg kan fortælle hr. Rønholt, at jeg har lavet forlig med De Konservative, og det er såmænd ikke stort bedre end at lave forlig med Tolvmandsforeningerne. Men det kan altså lade sig gøre, hvis man er realistisk og siger: Hvis vi i den givne situation vil prøve på at få indflydelse, så er man nødt til at acceptere, at det er dem, vi sidder sammen med, og ud fra det søge på en eller anden måde at få det bedst mulige ud af det.

Men man kommer ikke uden om, at der står i jeres betækningsbidrag »så frit som muligt« – så frit som muligt! Og jeg spørger så igen Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet: Hvis der er nogen, der har fantasi til at forestille sig, at de tre partier skulle få flertal, hvor er vi så henne med dansk landbrug, hvis »så frit som muligt« skal tages for pålydende? Hvis alle tre partier står bag det, der står dér, så er der ingen hindringer, hvis de får flertal.

Det er klart, at man bedst kan lide sin egen melodi, men med hensyn til staldstørrelserne, som hr. Mejdahl også var inde på, vil jeg gerne sige, at dyreetik er noget, der kommer til at spille en meget større rolle. Vi kommer til at opleve, at forbrugerne i langt større udstrækning end nogen sinde tidligere vil beskæftige sig med den slags ting; det tror jeg i hvert fald. Hvis vi vil agte på det i landbruget, må vi også passe på, at vi ikke laver de helt store koncentrationer, for det bliver ikke fra dem, fremtidens forbrugere vil ønske, at produktionen skal ske. Sådan tegner det sig i hvert fald på nuværende tidspunkt.

Så selv om der måske ikke er nogen veterinære begrundelser på nuværende tidspunkt, er der i hvert fald nogle forbrugermæssige ræsonnementer her, som jeg mener intet landbrug har råd til at sidde overhørigt. Vi er nødt til, og samfundet er nødt til at gøre, hvad der kan gøres for, at vi får de rigtige staldstørrelser.

Anden næstformand (Grove):

Vi har en begrænsning i taletiden på to minutter ved korte bemærkninger.

Så er det hr. Rønholt for en kort bemærkning.